

ת"פ 28932/12/13 - מדינת ישראל נגד דוד הוכיזר

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 28932-12-13 מדינת ישראל נ' הוכיזר
בפני כב' השופטת חנה מרים לומפ

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

דוד הוכיזר

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה גב' לילה לוי - מתמחה

הנאשם ובאי כוחו עו"ד גיל דחוח ועו"ד עומר בללי

הכרעת דין

בפתח הדברים אציין בהתאם להוראת סעיף 182 בחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, כי החלטתי לזכות את הנאשם מכל העבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

כתב האישום

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום, המייחס לו עבירה של התפרעות לפי סעיף 152 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "**החוק**"), עבירה של ניסיון תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 274 בצירוף סעיף 25 לחוק ועבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק.

2. על פי הנתען, ביום 10 בדצמבר 2013 בין השעות 19:30 ל- 02:30, התקיימה הפגנה נגד גיוס בני ישיבות בהשתתפות מאות מפגינים (להלן: "**ההפגנה**"). ההפגנה התקיימה בצומת המחבר בין רחוב שבטי ישראל ורחוב שומרי אמונים בירושלים (להלן: "**מקום האירוע**"). ההפגנה התפתחה להפרת סדר המונית, במהלכה מפגינים רבים חסמו צירים, הציתו פחי אשפה, יידו אבנים והשליכו קרשים, ביצים וחפצים שונים לעבר כוחות המשטרה אשר פעלו להשליט סדר במקום (להלן: "**ההתפרעות**"). כתוצאה מההתפרעות נפצעו שוטרים.

3. על פי עובדות כתב האישום, במהלך ההתפרעות סמוך לשעה 23:15 יידה הנאשם אבן, יחד עם אחרים לעבר כוחות המשטרה. השוטר דניאל תמם (להלן: "**השוטר תמם**"), הבחין במעשי הנאשם והחל לרוץ לעברו. הנאשם החל לברוח. לאחר מרדף, נתפס הנאשם על ידי השוטר תמם. הנאשם התנגד למעצר ובתוך כך ניסה להדוף את השוטר תמם באמצעות זרועו השמאלית. השוטר תמם הצליח להשתלט על הנאשם בעזרת השוטר רפאל רחמים (להלן: "**השוטר רחמים**") ויחד הם הובילו את הנאשם אל הניידת.

תשובת הנאשם לאישום

4. ביום 26 באוקטובר 2014 מסר הנאשם באמצעות ב"כ תשובה מפורטת בכתב לכתב האישום. הנאשם כפר בעבירות המיוחסות לו, טען כי לא לקח חלק בהתפרעות ועבר במקום מתוך סקרנות גרידא. עוד טען כי לא השליך אבן כלפי כוחות המשטרה, לא התנגד למעצר ולא הדף את השוטר שעצר אותו.

5. הנאשם מסר גרסה מפורטת כדלהלן:

לדבריו ביום ההפגנה בסביבות השעה 21:00 נערכו לו בדיקות גנטיות על רקע ניסיונו למצוא שידוך, כמקובל בעדה החרדית, וכי לאחר הבדיקות היה חלש ועייף. לאחר הבדיקות פגש הנאשם בחברו מאיר לוין (להלן: "**לוין**"). הנאשם ולוין נכנסו לתוך חנות ספרים לאחר שראו המולה הם ניסו שלא להיות מעורבים בה. כאשר השניים סברו כי ההמולה התרחקה מהם הם יצאו מהחנות והלכו יחד לאכול במסעדת "דייטש" ברחוב מאה שערים (להלן: "**המסעדה**"). בסיום הארוחה נפרדו הנאשם ולוין והלכו איש לדרכו, הנאשם לכיוון הישיבה בה למד "בית אברהם סלונים" ברחוב סלנט (להלן: "**הישיבה**") ולוין לביתו.

בדרכו לישיבה, בצומת הרחובות מאה שערים וסלנט, פגש הנאשם בחבר נוסף, שמחה בליר, אותו הוא מכיר מהישיבה (להלן: "**בליר**"). הנאשם אמר לבליר כי הוא בדרכו לישיבה אולם בליר הפציר בנאשם להישאר עמו במקום כיוון שהוא מצלם את המתרחש. הנאשם אמר לבליר כי הוא מפחד מהמתרחש, ואילו בליר אמר לו כי אין לו ממה לחשוש, שכן הוא רק צופה ואין סיבה שיקרה לו דבר.

הנאשם ובליר החלו לצעוד והגיעו לצומת הרחובות מאה שערים ושבטי ישראל. אז החלו קבוצת שוטרים לרוץ לכיוון מתקהלים אחרים ובין היתר לכיוון הנאשם ובליר. לגרסת הנאשם, בעת שראה את השוטרים מתחילים לרוץ לכיוונו החל לברוח כיוון שפחד ולא הבין מדוע רודפים אחריו. הנאשם ובליר רצו לכיוון צומת הרחובות מאה שערים ומנדל בריכטא. בשלב זה פנה הנאשם לתוך רחוב מנדל בריכטא (להלן: "**רחוב בריכטא**"), ואילו בליר המשיך לרוץ לרחוב מאה שערים לכיוון הישיבה.

ברחוב בריכטא הבחין הנאשם כי מגיעים מולו שוטרים נוספים בריצה ולכן סב על עקביו לכיוון מאה שערים. בצומת הרחובות מאה שערים ובריכטא - על רחוב מאה שערים, התנפל על הנאשם שוטר שהגיע מרחוב מאה שערים שזהותו אינה ידועה לנאשם והפילו על הרצפה. בעת שנפל הנאשם לרצפה וכאשר הבין שהופל על ידי שוטר המבקש לעוצרו לא התנגד למעצר.

הנאשם טען בתשובתו כי לא נאמר לו שהוא עצור ומה הסיבה למעצרו. בתחנת המשטרה פנה לנאשם עורך דו"ח המעצר, השוטר תמם, וביקש ממנו את תגובתו למעצר. הנאשם ביקש להגיב באנגלית, לנוכח היותו אזרח אוסטרליה דובר אנגלית, והשוטר סרב.

ראיות הצדדים

6. להוכחת האישומים העידה המאשימה את השוטרים תמם ורחמים שעל פי הנטען עצרו את הנאשם. כמו כן הוגשו המסמכים הבאים; הודעת הנאשם **ת/1**, הודעת סנ"צ רונן אבניאלי **ת/2**, דו"ח פעולה שכתב פקד מאיר עמרני **ת/3**, הודעת השוטר רחמים **ת/4**, דו"ח מעצר שכתב השוטר תמם **ת/5**, הודעת השוטר תמם במשטרה **ת/6** וריענון שנערך לשוטר תמם כהכנה לעדותו **ת/7**.

7. מטעם ההגנה העידו הנאשם, ישי כהן, עזרא לנדאו ומשה מזרחי - שלושה צלמי עיתונות שצילמו את ההפגנה (להלן "**כהן**", "**לנדאו**" ו- "**מזרחי**" בהתאמה ושלושתם ביחד: "**הצלמים**"). כמו כן שני חברים של הנאשם שעל פי גרסתו נכחו עמו בערב האירוע - ליון ובליר ועד ראיה נוסף מר שרגא סיימון (להלן: "**סימון**") מסרו תצהירים **נ/20-נ/22** (בהתאמה) ונחקרו עליהם נגדית. במסגרת פרשת ההגנה הוגשו מסמכים, סרט **נ/16** וכן תמונות רבות שצילמו הצלמים בתמיכה לטענת ההגנה לפיה השוטרים תמם ורחמים לא עצרו את הנאשם כפי שהם מתארים בהודעותיהם ובעדותם בבית המשפט. (אזכורם של אלה לרבות סימון יובא בגוף הכרעת הדין).

המחלוקת וטיעוני הצדדים

8. לנוכח תשובות הנאשם, עומדת המחלוקת בין הצדדים על עצם השתתפות הנאשם באירוע המתואר בכתב האישום וממילא גם על זיהויו כמי שיידה אבן באירוע, כאשר כאמור, לגרסת הנאשם הוא אכן עבר במקום, אך כלל לא נטל חלק בהתפרעות ולא ידה אבן; כן עומדת המחלוקת בקשר לאירוע שארע בשלב המעצר לפיו התנגד הנאשם למעצרו ודחף את השוטר תמם.

9. ב"כ המאשימה בסיכומיה סברה כי המאשימה הרימה את הנטל המוטל עליה להוכיח מעל לכל ספק סביר את העבירות המיוחסות לנאשם.

לטענתה, מהתמונות והסרטון שהציגה ההגנה, אכן לא נראים השוטרים תמם ורחמים כמי שעוצרים את הנאשם, אולם רואים בתמונות את ליווי הנאשם לניידת, כאשר השוטר תמם מצולם כשהוא מחזיק בנאשם. לדבריה לא ניתן לבסס ממצאים על התמונות והסרט שהוגשו, שכן ישנם חלקים באירוע שאינם מתועדים בהם. ב"כ המאשימה ציינה כי גם אם התמונות או הסרט לא נערכו באופן מגמתי, הרי שיתכן שהחלקים החסרים הם החלק של המעצר בו נראים השוטרים.

עוד טענה ב"כ המאשימה כי הנאשם בחקירתו במשטרה לא מסר לחוקר שמות של אנשים שהיו עמו בערב

האירוע, זאת על אף שמסר פרטים רבים התומכים בהגנתו ומשכך מנוע הוא מלטעון למחדלי חקירה בעניין, מה גם שלא ביקשה ההגנה לחקור את גובה ההודעה.

ביחס לעדותם של חבריו של הנאשם, לזין ובליר שעל פי הנטען היו עמו בערב האירוע, הרי שמדובר במי שהיו עם הנאשם במהלך הערב ולא במי שיכולים להעיד כי הוא לא יידה אבן, שכן יתכן שהנאשם עשה כן לאחר שנפרד מהם.

בשולי טענותיה מסרה ב"כ המאשימה כי היא אינה טוענת שהנאשם הגיע מראש ובכוונה לזרוק אבנים, אלא כי יתכן שלאחר שהנאשם נקלע אל ההפגנה הוא בחר לקחת בה חלק וליידות אבן.

10. ב"כ הנאשם טען בפתח דבריו כי יש לדחות את גרסת השוטרים ולקבוע כי מדובר בשוטרים שהעידו עדות שקר במודע ועל כן יש לזכות את הנאשם זיכוי מלא.

לדבריו אין מדובר בטעות, שכן השוטר תמם מתאר באופן מפורט כיצד הפיל את הנאשם לרצפה והרים אותו יחד עם השוטר רחמים, דבר שאינו עולה בקנה אחד עם התמונות שהוצגו לבית המשפט, אשר לטענת ההגנה הוכח כי הדמות המצולמת בתמונות היא דמותו של הנאשם אשר נעצר על ידי שוטרים אחרים. שני השוטרים העידו בבית המשפט כי לא עצרו אף אדם אחר מלבד הנאשם באותו ערב וכי העדות שמסרו נוגעת לנאשם. ב"כ הנאשם הוסיף וטען כי על אף שלשוטרים ניתנה הזדמנות הן במהלך ההכנה טרם עדותם והן בבית המשפט לחזור בהם ולהודות כי טעו, הם נותרו בצורים בעדותם, עדות הסותרת לחלוטין את שתועד בתמונות.

ב"כ הנאשם ביקש לתת אימון מלא בגרסת הנאשם שכן עדותו משתלבת היטב עם הראיות החיצוניות שהוצגו לבית המשפט. הנאשם למן הרגע הראשון, בחקירה בשעת לילה מאוחרת מסר את גרסתו, אשר לא נמצא לגביו ולו סתירה או דבר שקר אחד. לדידו, היה על המשטרה לבדוק את גרסתו של הנאשם, אשר מסר כי אין לו כל סיבה או מניע ליטול חלק בהתפרעות וכי דעותיו נוגדות את העמדה שהביאה להתפרעות.

עוד הפנה ב"כ הנאשם לעדויות חבריו של הנאשם. ב"כ הנאשם ציין כי מדובר בעדים שמסרו תצהירים אשר הוגשו לעיון הפרקליטות, אולם המאשימה לא בחנה את התצהירים. לדבריו מעדות לזין ובליר עולה בבירור כי הנאשם נקלע למקום וכי היה בדרכו חזרה לישיבה. כמו כן טען כי העדות החשובה ביותר היא של סימון, שאינו חבר של הנאשם, ממנה עולה כי הנאשם עמד ברחוב בריכטא ולא יתכן כי יידה אבן מרחוב מאה שערים כגרסתו של תמם.

דין והכרעה

11. הצדדים אינם חלוקים ביניהם אודות קיומה של התפרעות אלימה ורבת משתתפים ביום האירוע וכאמור המחלוקת נעוצה בעיקרה בשאלת זהות הנאשם כמי שביצע את העבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

12. מעדותם של השוטרים עולה כי ביום ההתפרעות היו שותפים למעצר וליווי של **עצור אחד בלבד** (ר' עדות השוטר רחמים עמ' 10 ש' 2-3, עמ' 12 ש' 33-עמ' 13 ש' 1 ועדות השוטר תמם עמ' 13 ש' 20-23). היינו, אם תתקבל טענת ההגנה לפיה המעצר הנראה בסרט ובתמונות הוא מעצרו של הנאשם, ומאחר שלדברי השוטרים הם השתתפו במעצר של אדם אחד בלבד והם אינם נראים בתמונות עוצרים את אותו אדם, אלא רק השוטר תמם נראה בשלב מאוחר יותר מלווה את אותו אדם לניידת, הרי שיש לזכות את הנאשם.

13. לאחר ששמעתי את העדויות ועיינתי בראיות שהוצגו לי החלטתי כי יש לזכות את הנאשם מכל העבירות המיוחסות לו בכתב האישום כפי שאפרט להלן.

14. ראשית יש לבחון את מקור התמונות והסרטון שהוגשו, שכן הן מתעדות חלק משמעותי מהאירוע שעליו נסובה המחלוקת בתיק זה.

עדויות הצלמים

15. **כהן**, הצלם שצילם את הסרט **נ/16** הוא כתב שהכין כתבה לאתר בשם "כיכר השבת" הכתבה סומנה **נ/17**. לאחר שהעד כהן עיין בכתבה הוא אישר כי היה במקום האירוע, צילם את הסרט וכתב את הכתבה, אולם ציין כי תמונות הסטילס המופיעות בכתבה אינן שייכות לו (ר' עמ' 21 ש' 27-29 וש' 33). כהן הדגיש כי אין לו את הסרט המלא, שכן החומר הועבר למערכת החדשות בשעתו, לפני שנה או שנתיים והוא לא שומר את חומר הגלם. בחקירתו הנגדית הסביר כהן כי ערך את הסרט בליל האירוע, שכן חומר הגלם ארוך מידי. כשנשאל האם ערך את הסרטון לפי טעמו השיב כהן: **"אני לא עורך סרטון לפי מה שאעיד עוד שנה בבית המשפט אלא שיקול חדשותי בלבד"** (שם ש' 26).

16. **לנדאו** צלם עיתונות, רחוב ואירועים מזה 30 שנה אישר שצילם את כל התמונות המופיעות בדיסק שסומן **נ/18**. לדבריו אין לו כל יכולת להתערב בשעת התמונות והעיד כי הוא לא מכון את שעת הצילום במצלמה וכי אם ישנה סטייה בשעת המצלמה הרי שהסטייה נשמרת בכל התמונות כך שהרצף בין התמונות נשמר. לנדאו התבקש על ידי בית המשפט להציג את הזמנים המופיעים בשעון המצלמות אותן הוא הביא לבית המשפט. מבדיקת המצלמות בעת עדותו עלה כי הן לא היו מכוונות והיה פער בין הזמנים, כך שבמצלמה אחת השעה היתה 16:33 ובמצלמה השניה השעה היתה 17:11 בעוד שהשעה בעת הבדיקה היתה 16:07. לנדאו העיד כי היה במקום מטעם אתר בשם "חדרי חרדים" ומסר כי לא העלה לרשת את כל התמונות, אלא בחר להעלות מספר תמונות וכל חומר הגלם שמור אצלו. לדבריו ההגנה ביקשה ממנו את הארכיון מאותו היום והוא העביר לידיהם את כל החומר שהיה ברשותו (ר' עמ' 24 ש' 1-2).

17. **מזרחי**, אף הוא צלם עיתונות שעובד באופן עצמאי עם כמה מערכות כעבודה נוספת. לדבריו מזרחי הוא הגיע למקום על פי החלטתו ולא נשלח על ידי איש. לדבריו לאחר שסיקר עבור חדשות 24 את ההפגנה בכיכר השבת צילם "להנאתו" את ההתפרעות, שכן רצה להתמקצע בצילום מהיר (ר' עמ' 25 ש' 4). מזרחי נשאל האם הוא מכיר את הנאשם והשיב כי הלה היה בביתו כשבא לרכוש ממנו את התמונות שצילם. מזרחי

זיהה את התמונות שצולמו על ידו הן על פי גודלן והן על פי דגם המצלמה שצולמו בה התמונות, והדיסק ובו התמונות הוגש וסומן **נ/19**. מזרחי העיד כי צילם את התמונות בשתי מצלמות אחת עוד ברשותו והשניה נמכרה, וציין כי שעת המצלמה מכוונת ומדויקת לפי השעון, אך אינו יודע אם עדכן את המעבר משעון חורף לקיץ. מזרחי סיפר כי במקום היתה זינזאנה אחת בלבד וכי לא נכח במקום צלם מטעם המשטרה והוסיף כי השוטרים צילמו תמונות בפלאפון ואף ניתן להבחין בתמונות בשוטר יס"מ מצלם חשוד שנעצר (ר' עמ' 25 ש' 23-25). בחקירתו הנגדית נשאל מזרחי כיצד הגיע אליו הנאשם וזה השיב כי פרסם תמונותיו במספר אתרים חנימיים ואף העיד כי המשטרה פנתה אליו ואף בלש במקום לקח ממנו את מספר הטלפון שלו אולם בסופו של דבר לא לקח ממנו תמונות (שם ש' 30-32).

18. עדויות הצלמים היו אמינות ביותר. אין מדובר בעדים אשר מכירים את הנאשם או שיש להם אינטרס כלשהו להעיד להגנתו. עדותם היתה עניינית ומקצועית ונגעה לצילומים בלבד. כפי שהעיד מזרחי, הנאשם איתר אותו בדרך מקובלת לאחר שראה את תמונותיו ברשת ואף שילם לו תמורתם. צפייה בסרט **נ/16** ובתמונות המופיעות בדיסקים **נ/17** ו- **נ/18** מלמדת על אירוע שנמשך מספר דקות ומצולם ברצף והתמונות שהופקו מהדיסקים **נ/17** ו- **נ/18** מעידות על אירוע אחד.

19. מדו"ח המעצר הראשוני אותו כתב תמם עולה כי הלה זיהה אדם מיידה אבן והוא והשוטר רחמים פעלו יחד החל מריצה אחר הנאשם, הפלתו לרצפה ועד למעצרו (ר' ת/5 סעיף 3).

בהודעתו של תמם במשטרה **ת/6** שנגבתה כשעתיים לאחר מילוי דו"ח המעצר, משתנה מעט גרסת השוטר תמם והוא מוסר כי השוטר רחמים הגיע לעזרתו רק לאחר שהוא הבחין בו שוכב על הנאשם ומנסה לעצרו (ר' ת/6 ש' 8-9).

בבית המשפט שב תמם ומסר כי השוטר רחמים עזר לו לעצור את הנאשם ומסר כי אינו זוכר אם הוא זה אשר פנה אל רחמים או שרחמים עזר לו מיוזמתו (ר' עמ' 15 ש' 15). לאחר שהוצג לתמם הסרט **נ/18** תשובתו של תמם היתה זהירה יותר והעד ציין כי הוא אינו מזהה את האנשים שעומדים עמו וכי יתכן ורחמים עזר לו רק בשלב הליווי הראשוני (שם ש' 30-31).

השוטר תמם זיהה עצמו בתמונה **נ/8** ואישר כי הוא אינו לובש מעיל (ר' עמ' 16 ש' 20-21). כמו כן זיהה את הנאשם בתמונה **נ/10** כמי שלובש מעיל שחור מבריק (שם ש' 22-25) והוסיף: "**אני מזהה את עצמי גם בתמונה נ/11. אני לא רואה בתמונות את רפאל רחמים ואני לא זוכר איפה הוא היה**" (שם ש' 29-30). עוד אישר תמם כי בתמונה **נ/9** בה נראה ליווי הנאשם מהמקום בו הורם ועד לזינזנה ובתמונה **נ/1**, לא ניתן לראות את השוטר רחמים (ר' עמ' 17 ש' 9-10). בפי השוטר תמם לא היתה כל תשובה מדוע השוטר רחמים לא נראה בתמונות.

השוטר תמם סימן על גבי מפה **נ/12** את המקום בו "קפץ על הנאשם" ומדובר במקום בו מצולם אירוע המעצר (ר' סימון X כחול על **נ/12**).

השוטר רחמים מסר בהודעתו במשטרה **ת/4** שנגבתה יום לאחר האירוע בשעות הצהריים כי הוא זה אשר הבחין בשוטר תמם שוכב על הרצפה מעל בחור וכשהסתכל לעבר תמם האחרון ביקש את עזרתו. לדבריו הוא זה אשר משך את העצור מידי תמם, עזר לתמם לקום מהרצפה ושניהם יחד הובילו את העצור לזינזנה (ר' ת/4 ש' 5-7). מעדותו עולה כי לא ידע את זהות העצור וכי לא ראה אותו מבצע עבירה (שם ש' 11-12).

בבית המשפט העיד רחמים כי הוא זוכר במאה אחוז כי לקח את העצור שעצר השוטר תמם ממקום מעצרו ועד לזינוה (ר' עמ' 9 ש' 29-30). בהמשך חקירתו הנגדית כשהוצג לו הסרט **נ/16** אישר השוטר רחמים כי הוא לא אחד משלושת השוטרים שמובילים את העצור הנראה בסרט (ר' עמ' 10 ש' 12-13 וכן ש' 25) תוך שהוא מציין כי הוא לא יודע אם מדובר בעצור שהוא והשוטר תמם עצרו. בהמשך הוצגה לשוטר רחמים התמונה **נ/1**, והוא אישר כי הוא אינו מזהה את עצמו. בהמשך כשהוצגה לשוטר רחמים תמונה **נ/2** והוא נשאל מי שוכב על העצור הוא השיב כי לא נראה לו שמדובר בשוטר תמם (ר' עמ' 11 ש' 3-4). במהלך עדותו של רחמים הציג לו ב"כ הנאשם תמונות רבות בהם לא זיהה את עצמו ולא זיהה את תמם כשותף פעיל במעצר וזה מסר בתגובה כי באותו היום התבצעו המון מעצרים ויתכן כי לא מדובר במעצרו של הנאשם (שם ש' 19) ועמד על כך שמעצרו של הנאשם התרחש כפי שהעידו השניים, היינו כי השוטר תמם קפץ על הנאשם והוא הגיע לעזור לו והם הובילו את הנאשם יחד לזינוה.

20. לאחר שעיינתי פעם אחר פעם בסרט ובתמונות אני סבורה כי הנאשם הוא האדם הנראה בתמונות וכי עדות השוטרים אינה עולה בקנה אחד עם התמונות שהוצגו לי.

21. התמונות שצילם לנדאו **נ/2-6** והופקו מהדיסק **נ/18** צולמו בשעה 00:03. לנדאו שנשא עמו בזמן עדותו את המצלמות איתן צילם את האירוע העיד כי אינו טורח לכוון את השעון במצלמותיו ואין לו אפשרות להתערב בשעון (ר' עמ' 23 ש' 2-3). העד הגיע עם מצלמותיו לבית המשפט, וכאשר התבקש על ידי בית המשפט, באופן ספונטני, להציג את השעות במצלמות, היה ניתן לראות כי קיים פער בין שעת השעון לבין השעה במצלמות, כך שהשעה המופיעה במצלמה אחת מאוחרת בעשרים ושש דקות והשעה המופיעה במצלמה השניה מאוחרת בשעה וארבע דקות משעת השעון. בדיקה במאפייני התמונות **נ/2 - נ/6** מצביעה על כך שהתמונות צולמו בשעה 00:03, באמצעות אותה מצלמה ועל פי הפער השעות שנבדק בבית המשפט הרי שהתמונות צולמו בשעה 22:59.

התמונות שצילם מזרחי **נ/7 - נ/10** והופקו מהדיסק **נ/19** צולמו בשעה 23:00. מזרחי העיד כי הוא נוהג לכוון את השעה במצלמותיו, אולם ציין כי יתכן שלא עדכן את המעבר בין שעון קיץ לשעון חורף (ר' עמ' 25 ש' 15-16). בבדיקת במאפייני התמונות **נ/7-10** מלמדת על כך שהתמונות צולמו בשעה 23:00, היינו התמונות של לנדאו ומזרחי צולמו באותו הזמן. בבדיקת מאפייני התמונה **נ/11** שצילם מזרחי ממצלמה נוספת שהיתה ברשותו, מלמדת כי התמונה צולמה בשעה 23:59, ופער הזמנים מתיישב עם עדות מזרחי לפיה יתכן ולא העביר את שעון המצלמה לשעון חורף, מכאן עולה כי כל התמונות צולמו באותו הזמן.

22. השוטר תמם אישר כי העצור הנראה **נ/6 ובנ/10** הוא הנאשם (ר' עמ' 16 ש' 22-23 ועמ' 18 ש' 25-26) וזיהה את מעיל הגשם שעל גופו (שם ש' 24-25). הנאשם נראה בתמונות **נ/6 ובנ/10** כשעל גופו מעיל גשם שחור מבריק. עיון בתמונות שצילם לנדאו על פי הרצף בו הם צולמו, היינו מבט **נ/2 ל- נ/6** מלמד על כך שלא ניתן לקבל את גרסת השוטרים, שכן התמונות צולמו באותה דקה, כך שמדובר באותו אדם בכל התמונות. בתמונה **נ/2** ניתן לראות שוטר שוכב על עצור עם מעיל גשם מבריק בפינת הרחובות מאה שערים ובריכטא, המקום בו העיד השוטר תמם כי עצר את הנאשם (ר' עמ' 13 ש' 29-32 ומפת האזור

נ/12). השוטר שנראה על העצור לובש מעיל ותמם אישר כי הוא לא לבש מעיל (ר' עמ' 15 ש' 7 ועמ' 16 עמ' 20-21). בהמשך בבחינת התמונה **נ/3** ברזולוציה מוגדלת ניתן לראות כי השוטר תמם עומד מספר מטרים ממקום המעצר בפינת רחוב בריכטא, שכן הוא עומד בסמוך לדלת הנוסע שליד הנהג של רכב לבן הנראה במקום (בהגדלת התמונה היה ניתן להבחין בשמו של תמם על התג המוצמד לדש חולצתו). כמו כן ניתן לראות בתמונה **נ/4** כי שלושה שוטרים שותפים למעצרו של הנאשם, ושוב בחינת התמונה ברזולוציה גבוהה מלמדת על כך שמדובר בשוטר בשם דור איילה, שוטר בשם איציק איטח ושוטרת שעל ידה נראית טבעת. זאת ועוד, בתמונה **נ/5** ניתן לראות כי בגדיו של השוטר שעצר את הנאשם נרטבו באופן משמעותי, דבר המתיישב עם תנאי מזג האוויר באותו היום והרחוב הרטוב, בעוד שמכנסיו של השוטר תמם בתמונה **נ/1** הן יבשות, ללמדך כי השוטר תמם היה מעורב רק בשלב מאוחר יותר במעצרו של הנאשם אך ודאי שלא קפץ עליו כפי שמסר.

השוטר רחמים לא נראה באף אחת מהתמונות המתעדות את מעצרו של הנאשם, דבר אותו אישרו השוטרים עצמם (ר' עדות השוטר רחמים עמ' 10 ש' 12-13, ש' 28-29, עמ' 11 ש' 16-17 וכן עדות השוטר תמם עמ' 16 ש' 29 ועמ' 17 ש' 9-10). השוטר רחמים הסביר בעדותו כי הוא אינו יכול לדעת שהתמונות המוצגות לו הן אכן מעצרו של הנאשם ובכך תרץ את היעדרותו מהתמונות, אולם לאחר שהשתכנעתי כי האדם הנראה בתמונות הוא הנאשם, הרי שעדותם של השוטרים אינה מתיישבת עם התמונות המצולמות ומשכך כלל לא ניתן לסמוך על עדותם.

23. מאחר שהעדים טעו בזהות הנאשם וטענו כי היו מעורבים במעצרו, למרות ששוטרים אחרים ביצעו את המעצר, הרי שהנאשם לא יכול היה להכשיל את השוטר תמם בעת מעצרו כמיוחס לו בכתב האישום. כמו כן לא ניתן לסמוך על עדותו של השוטר תמם, כי ראה את הנאשם משליך אבן. לא זו אף זו, הנאשם העיד כי בשלב זה היה ברחוב בריכטא ולכן השוטר כלל לא יכול היה לראותו משליך אבן. בעניין זה נתמכת עדות הנאשם בעדותו של העד סיימון שמסר כי ראה את הנאשם ברחוב בריכטא מאחורי רכב לבן (ר' **נ/22** סעיף 5 ועמ' 38 ש' 25 ו-31 וכן סימון X כחול על גבי המפה **נ/12**). העד סיימון הסביר כי הוא זוכר את הרכב הלבן שעמד ברחוב, שכן הוא נדחף לעברו (ר' עמ' 38 ש' 28-29). דבריו של העד סיימון אף נתמכים בתמונות **נ/3 ונ/4** בהן ניתן להבחין ברכב לבן עומד בפינת רחוב בריכטא ומאה שערים.

24. לאור כל האמור, לא מצאתי לסמוך על עדויות השוטרים ומשכך לא ניתן לקבוע כי השוטר תמם ראה את הנאשם מיידה אבן לעבר כוח המשטרה שהיה במקום ומשכך מצאתי לזכותו מעבירה של ניסיון תקיפת שוטר. בנוסף, לאחר שהוכח כי השוטר תמם הוא לא השוטר שעצר את הנאשם, ממילא הנאשם לא יכול היה לדחוף אותו בעת מעצרו, ומשכך מצאתי לזכותו גם מעבירה של הכשלת שוטר.

האם הנאשם השתתף בהתפרעות

25. השאלה שנותרה לדיון היא האם די בנוכחותו של הנאשם בין קהל המתפרעים כדי להרשיעו בעבירה של התפרעות.

26. לאחר ששמעתי את עדות הנאשם התרשמתי כי הנאשם אכן נקלע למקום ולא היתה לו כל כוונה לקחת חלק בהתפרעות, גם לא בעצם נוכחותו במקום. הנאשם נחקר במשטרה כשעתיים עובר למעצרו, בשעת לילה מאוחרת (שעה 00:48) וכבר אז מסר גרסה מפורטת וסדורה. הנאשם מסר בפתח דבריו כי הוא אינו מעוניין להיוועץ בעורך דין. בבית משפט הסביר כי לא היה לו צורך להיוועץ בעו"ד שכן לא עשה דבר וחשב שמעצרו מקורו בטעות (ר' עמ' 29 ש' 24-25). מיד לאחר מכן הסביר הנאשם לחוקר כי הישיבה בה הוא לומד תומכת במדינת ישראל ואוסרת על תלמידה להשתתף בהפגנות (ר' ת' 1 ש' 3-4). בהמשך מסר הנאשם לחוקר על השתלשלות האירועים עד למעצרו. הנאשם סיפר כי עבר בדיקות גנטיות, בהמשך סעד במסעדת "דייטש" במאה שערים ובסופו של יום נעצר. ערה אני לכך כי בעת חקירתו במשטרה לא מסר הנאשם שמות של אנשים אשר היו עמו באותו הלילה, אולם בהתחשב בזמן החקירה ובנסיבותיה הרי שהגרעין הראשוני של הגרסה שמסר היא גרסתו המלאה שנתמכה בתמונות ובעדויות חבריו שאישרו את גרסתו (ר' תצהיריהם של לוי ובליר נ/20 ו- נ/21). הנאשם אף לא נשאל על ידי החוקר מי היה עמו או האם יש לו עדים היכולים לאשש את גרסתו.

27. הנאשם הסביר בחקירתו כי לא יתכן שהשוטר ראה אותו שכן עמד ברחוב הקטן (הכוונה לרחוב בריקטא) (שם ש' 15) וטען כי מעולם לא לקח חלק בהפגנה, לא שרף פחים ולא יידה אבן (שם ש' 9). הנאשם חזר על גרסה זו הן בתשובתו לאישום והן בעדותו בפני. עדות הנאשם היתה מפורטת ומדויקת לפרטי פרטים. בבית משפט סיפר הנאשם כיצד נקלע להתפרעות: **"...התכוונתי לפנות ימינה לכיוון הישיבה שלי ופגשתי חבר אחר שאיתו אני לומד בישיבה, שמחה בילר. הוא אמר לי "תראה, משהו מעניין" אמרתי "לא, אני רוצה לשוב לישיבה. זה מסוכן, משטרה, יכולים לעצור אותי". הוא אמר "לא, אתה חוץ לארץ, לא יעשו לך שום דבר ואם אתה לא עושה דבר, לא יעשו לך כלום". אז בילר אמר לי "בוא נעשה רק סיבוב מסביב" ביחד, עד סוף מאה שערים, נסתובב חזרה דרך שבטי ישראל דרך רח' דבורה הנביאה לישיבה. אז אמרנו שנעשה טיול ורק נעבור כדי להציץ מה קורה. אז התחלנו לעבור, הגענו ממש עד קצת אחרי רח' מנדל בריקטה על רח' מאה שערים, ממש קרוב לשבטי ישראל. פתאום התחילו כולם לצעוק ביידיש "רוצו, רוצו מכאן, יש סוסים ואנשים" אז הסתובבנו וברחנו, היינו יותר קרובים לרח' שבטי ישראל אז הסתובבנו וחזרנו דרך רח' מאה שערים. איך שהלכנו שם, עשיתי שמאהל לרח' בריקטה כדי ללכת ישירות לישיבה. דרך רח' דבורה הנביאה. אז פניתי שמאלה והתחלתי לעלות ופתאום ראיתי שבאו כמו מלכודת המשטרה באה ממול עם אלות ממעלה רח' בריקטה אז הסתובבתי וברחתי לרח' מאה שערים. איך שאני בורח, המשטרה נכנסה כך שזה היה כמו מלכודת. היו איתי עוד כ- 30 בחורים, 20, הרבה. אינני זוכר בדיוק. הם התחילו להרבי (צ"ל להרביץ ח.מ.ל.) לאנשים באלות. היתה שורה של אנשים שמכים להם והיתה מכונית לבנה והייתי מאחורי המכונית, וניסיתי לעבור אותה כדי להגיע לרח' מאה שערים אז רצתי ופתאום מישהו קפץ עלי מאחורה, אני נפלתי על הרצפה" (ר' עמ' 27 ש' 18-30).**

28. גרסתו של הנאשם לפיה חשש להישאר במקום האירוע ונשאר לאחר שחברו בליר שכנע אותו נתמכת בעדות בליר שאישר גרסה זו (ר' עמ' 36 ש' 7-20). בליר הסביר כי רצה לצלם את ההפגנה ואף הציג תמונות שתעד מאותו הערב, וזאת באופן ספונטני לבקשת בית המשפט (ר' עמ' 37 ש' 17-20). מאחר שעדות הנאשם התבררה כאמינה לעניין נסיבות מעצרו, נוכחותו במקום, השתלשלות האירועים שהובילו

למעצרו ונתמכה בגרסת עדי ההגנה ובתמונות, לא מצאתי לפקפק בעדות הנאשם אף לעניין זה.

29. המלומד י' קדמי מסביר כי די בעצם "נוכחות" במקום כדי לספק את רכיב המעשה שביסוד העובדתי שבעבירת ההתפרעות, כך שניתן יהיה להרשיע אדם שנכח במקום בו התקהלו התקהלות אסורה שהידרדרה להתפרעות. אין ספק כי הנאשם עמד במקום בו התקיימה התפרעות, אלא שהחריג לאמור הוא כאשר נוכחות האדם היא בגדר "**התעכב קמעא מחמת סקרנות**" (ר' י' קדמי "**על הדין בפלילים**", חלק רביעי עמ' 2011). מאחר שמצאתי לתת אמון מלא בעדות הנאשם, אני קובעת כי נוכחותו במקום היתה בשל סקרנות גרידא, ומשכך מצאתי לזכותו מעבירה של התפרעות.

30. כאמור ברישא להכרעת הדין הנאשם מזוכה מכל העבירות שיוחסו לו בכתב האישום.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום מהיום.

ניתנה היום, ט"ז שבט תשע"ה, 05 פברואר 2015, במעמד ב"כ הצדדים והנאשם.